

Arrest

nr. 217 581 van 27 februari 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. ZWART
Roemeniëstraat 26
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 november 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 oktober 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 december 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat L. ZWART verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 7 maart 2017 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 8 maart 2017 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 19 september 2016 in Griekenland.

1.2. Op 14 maart 2017 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20 jaar was met een standaarddeviatie van een tweetal jaar.

1.3. Op 19 oktober 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 19 oktober 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 08/03/2017
Overdracht CGVS: 30/03/2017*

Op 19 april 2018 vond van 14u17 tot 17u41 uw eerste persoonlijk onderhoud plaats met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS 1). Een tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS vond plaats op 7 augustus 2018 van 9u18 tot 12u51 (CGVS 2). U werd beide keren bijgestaan door een tolk die het Dari machtig is. Uw advocaat, meester Gatunange loco meester Zwart, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig. Meester Nzambe Mokwe, loco meester Zwart, stond u het gehele tweede persoonlijk onderhoud bij.

A. Feitenrelaas

U bent een 22-jarige sjiitische Afghaan van Hazara origine, geboren in het dorp Doborja in de regio Sarab, district Jaghatou, provincie Ghazni. U bent niet getrouwd, noch verloofd.

Volgens uw verklaringen zou uw vader in Afghanistan in een landconflict zijn verwikkeld met Z. Als gevolg daarvan zou u in 1390 (Gregoriaanse kalender (GK) 21 maart 2011 - 19 maart 2012) met uw ouders, jongere broer en twee jongere zussen naar Iran zijn verhuisd. U zou tot aan uw vertrek illegaal hebben gewoond in de wijk Golshahr, gelegen in het oosten van de stad Mashad, Iran. Uw ouders, broer en zussen verblijven nog steeds in de wijk Golshahr.

Nog volgens uw verklaringen zou uw vader in 1394 (GK 21 maart 2015-19 maart 2016) door de Iraanse autoriteiten zijn opgepakt en gerepatrieerd naar Afghanistan. In Afghanistan zou uw vader in handen zijn gevallen van Z. Uw vader zou enkele dagen zijn geslagen en gemarteld. Na een tussenkomst van de dorpsouderen zou uw vader zijn vrijgelaten. Vervolgens zou uw vader terug zijn gekeerd naar Iran.

Na terugkeer van uw vader zouden jullie zijn vertrokken uit Iran. U reisde in ongeveer acht tot acht-en-een-halvemaand via Turkije, Griekenland en Italië naar Europa en uiteindelijk naar België. Tot de Iraanse grens met Turkije reisde u samen met uw ouders, broers en zussen. Op de grens tussen Iran en Turkije zou u elkaar uit het oog zijn verloren. U heeft in Griekenland het contact met uw ouders, broers en zussen kunnen herstellen. Zij zouden zijn teruggekeerd naar Golshahr. U kwam op 7 maart 2017 aan in België en diende op 8 maart 2017 een verzoek tot internationale bescherming in.

U stelt niet terug te kunnen keren naar Afghanistan omwille van de problemen van uw vader met Z. Nog vreest u de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan en stelt u dat u in Afghanistan niemand kent.

Ter ondersteuning van uw identiteit en verzoek tot internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: uw originele taskara, uitgegeven op 14 saratan 1392 (GK 5 juli 2013); een foto van uzelf; een originele foto van u, uw vader en een van uw zussen; drie originele foto's van uw vaders verwondingen; en een visitekaartje van een fotowinkel.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust.

Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw twee persoonlijk onderhouden uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS 1, p. 2; CGVS 2, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit het dorp Doborja in de regio Sarab, district Jaghatou, provincie Ghazni.

Voorafgaand dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde minderjarigheid, 15 jaar ten tijde van uw verzoek om internationale bescherming, evenmin geloof kan worden gehecht (Fiche niet-begeleide

minderjarige vreemdeling (Minteh), 7/3/2017, p. 1). Uit een onderzoek dat de Dienst Voogdij op 13 maart 2017 liet uitvoeren door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie, bleek immers dat: 'op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten dat R.S. op datum van 13-03-2017 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is'. U geeft op het CGVS aan het niet eens te zijn met de uitslag van dit onderzoek en houdt vol ten tijde van het eerste persoonlijk onderhoud 16, bijna 17 jaar (CGVS 1, p. 4) en tijdens het tweede persoonlijk onderhoud 17 jaar (CGVS 2, p. 3) te zijn. Voorts zegt u twijfels te hebben aan de accuraatheid van de uitgevoerde leeftijdsanalyse (CGVS 2, p. 19). U zegt geen beroep te hebben aangetekend tegen deze leeftijdsanalyse (CGVS 2, p. 3). Ook uit niets in uw dossier blijkt dat u beroep aantekende tegen deze leeftijdsanalyse. Hierdoor blijft u worden beschouwd als een meerderjarige. Voorts heeft u geprobeerd de asielinstanties te misleiden over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd. Hierdoor wordt afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid. Dat heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden gehecht.

Ter ondersteuning van uw leeftijd legt u een taskara voor (CGVS 1, p. 4). De uitgiftedatum zoals vermeld op uw taskara is 14 saratan 1392 (GK 5 juli 2013). U zou deze taskara hebben verkregen in het districtshuis van Jaghatu (CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 13). Later in het eerste persoonlijk onderhoud stelt u overigens dat u nog nooit in het districtscentrum bent geweest (CGVS 1, p. 6). Voorts stelt u dat u sinds 1390 in Iran heeft verbleven en sindsdien niet meer bent teruggekeerd naar Afghanistan (CGVS 1, p. 4). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat het niet mogelijk is dat u enerzijds stelt sinds 1390 (GK 21 maart 2011 - 19 maart 2012) niet meer in Afghanistan te zijn geweest en anderzijds een taskara voorlegt met als uitgiftedatum 14 saratan 1392 (GK 5 juli 2013), geeft u aan dat u de taskara niet in 1392 heeft gekregen (CGVS 1, p. 4). Nog verklaart u dat u de taskara in Brussel ontving van een voor u onbekende familienvriend met een Afghaans uiterlijk (CGVS 1, p. 5). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verduidelijkt u dit: uw vader zou de taskara hebben opgestuurd en een persoon heeft u de taskara in Brussel gegeven (CGVS 2, p. 12). U klaart niet uit waarom u een taskara uit 1392 (GK 21 maart 2013 - 20 maart 2014) voorlegt terwijl u twee jaar eerder Afghanistan voorgoed zou zijn ontvlucht. Dit alles heeft als gevolg dat uw algemene geloofwaardigheid opnieuw ernstig wordt aangetast. Hierdoor kan er aan uw overige verklaringen evenmin zomaar geloof worden gehecht.

Ook op andere manieren wordt er afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid. Zo verklaart u op het Commissariaat-generaal S.R. te heten (CGVS, p. 3). Ook bij de DVZ verklaart u S.R. te heten (Verklaring DVZ, 27/3/2017, p. 4, vraag 1, 2). Nog verklaart u bij de DVZ dat u in Griekenland gekend bent onder de naam F.H. (Verklaring DVZ, 27/3/2017, p. 4, vraag 3). Wanneer u op het CGVS wordt gevraagd of u ooit andere namen gebruikte, ontkent u dit (CGVS 1, p. 3). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd naar de naam F.H., verklaart u dat u deze naam van uw familie moest gebruiken (CGVS 1, p. 3). Dat u doorheen uw reis een kernelement van uw identiteit heeft veranderd, namelijk uw voor- en familienaam, doet in ernstige mate afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Ook dit leidt ertoe dat uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang komt.

Voorts stelt u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS dat uw problemen in Afghanistan te maken hebben met een landconflict tussen uw vader en Z. (Vragenlijst CGVS door DVZ, 27 maart 2017, vraag 5; CGVS 1, p. 10; CGVS 2, p. 13). Op de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (Minteh) werd echter enkel genoteerd dat u vreesde in Syrië te moeten strijden (Fiche Minteh, 7 maart 2017, p. 4). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, geeft u aan wel degelijk uw persoonlijke problemen in Afghanistan te hebben vermeld (CGVS 2, p. 19). Hoe het ook zij, dat u geen eenduidige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de problemen waardoor u uw land en regio van herkomst heeft moeten ontvluchten, zorgt ervoor dat uw algemene geloofwaardigheid opnieuw wordt ondermijnd.

Daarnaast kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u woonachtig bent geweest in het dorp Doborja in de regio Sarab, district Jaghatou, provincie Ghazni.

Zo geeft u aan dat uw vader op jullie eigen land werkte (CGVS 1, p. 8; CGVS 2, p. 5). Uw vader zou tarwe en gerst hebben gekweekt (CGVS 1, p. 9), of graan en hooi (CGVS 2, p. 5). Wanneer u wordt gevraagd wanneer gerst wordt geplant of geoogst, zegt u enkel te weten dat tarwe in de maand mizan (GK september-oktober) wordt geoogst. Wanneer tarwe wordt geplant, weet u echter niet (CGVS 1, pp. 9; 18). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt echter dat tarwe niet in september-oktober wordt geoogst, maar in juli – twee maanden eerder (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaart uw gebrek aan kennis van zaaien en oogsten door te stellen dat uw vader alles op de velden deed, dat u enkel op de velden speelde en dat u destijds slechts negen jaar oud was (CGVS 1, p. 9). Dit is geen afdoende argument.

Vooreerst blijkt uit de leeftijdsanalyse dat u tot uw vijftiende in het dorp Doborja zou hebben verbleven. Daarnaast kan – in het bijzonder in het licht van de uitslag van de leeftijdsanalyse – van een oudste zoon worden verwacht dat hij beter op de hoogte is van het zaai- en oogstproces door zijn vader, in het bijzonder wanneer hij stelt dat hij op diezelfde velden speelde. Dit heeft als gevolg dat er afbreuk wordt gedaan aan uw verklaringen inzake uw herkomst uit het dorp Doborja in de regio Sarab, district Jaghatou, provincie Ghazni.

Voorts blijkt u desgevraagd niet te weten of uw vader de gekweekte gewassen verkocht (CGVS 1, p. 9). In het tweede persoonlijk onderhoud geeft u echter aan dat de op uw land gekweekte tarwe tot bloem werd vermalen in een nabijgelegen molen (CGVS 2, p. 11). U zou de molen zijn gepasseerd en hebben kunnen zien wanneer de molen draaide, maar u heeft geen idee wie de eigenaar van de molen was waar uw familie de tarwe liet vermalen (CGVS 2, p. 11). Dat u na een verblijf van vijftien jaar in hetzelfde dorp geen idee heeft wie de eigenaar van de nabijgelegen molen is, heeft als gevolg dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw herkomst uit het dorp Doborja opnieuw in het gedrang komt.

Ook uw kennis over de Afghaanse gewichts- en meeteenheden zijn ondermaats. Zo blijkt u niet te weten hoe groot het land was waar uw vader op werkte (CGVS 1, p. 8; CGVS 2, p. 5). Wanneer u wordt gevraagd hoeveel biswa er in een jerib gaan – twee in Afghanistan courante meeteenheden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) – blijkt u geen idee van deze verhouding te hebben (CGVS 1, p. 8). Evenmin bent u bekend met de Afghaanse gewichtseenheden. Zo geeft u aan dat uw vader naar de bazaar ging voor inkopen (CGVS 2, pp. 10-11). Wanneer u wordt gevraagd in welke gewichtseenheden uw vader zaken als rijst en bloem meenam, geeft u aan dit niet te weten (CGVS 2, p. 11). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd welke andere gewichtseenheden er naast kilo's worden gehanteerd in Afghanistan, geeft u aan dat u het niet weet omdat u als dorpsjongen te jong was en omdat uw vader alles deed. Later blijkt u evenmin te weten wat een charak of een man – twee courante Afghaanse gewichtseenheden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) – zijn (CGVS 2, p. 11). Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis is niet afdoende. Opnieuw moet er worden gewezen op de uitslag van de leeftijdsanalyse, waaruit blijkt dat u tot uw vijftiende in het dorp Doborja zou hebben verbleven. Bovendien kan van een jongeman van vijftien jaar uit een ruraal dorp in Afghanistan worden verwacht dat hij op zijn minst bekend is met algemeen gebruikte termen als jerib, biswa, charak en man – al was het maar om de grootte van het land uit te drukken of de opbrengst van een oogst te benoemen. Dit heeft als gevolg dat er afbreuk wordt gedaan aan uw verklaringen inzake uw herkomst uit een afgelegen plattelandsdorp zoals Doborja in het district Jaghatou van de provincie Ghazni.

Daarenboven blijkt ook uw geografische kennis niet voldoende. U noemt weliswaar dorpen die dan wel, dan niet terug te vinden zijn, maar wanneer u wordt gevraagd naar andere dorpen die op de voor het CGVS beschikbare kaarten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) staan vermeld, blijkt u deze dorpen dikwijls niet te kunnen situeren. Zo verklaart u dat tussen uw dorp en het zuidelijker gelegen Kata Khak twee dorpen liggen, Bahram en Goala (CGVS 1, p. 6). Wanneer u wordt gevraagd naar de dorpen Shad Roz en Kar Ghoi, blijkt u deze dorpen niet te kennen (CGVS 1, pp. 6-7). Deze dorpen liggen evenwel op dezelfde route als Kata Khak. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, geeft u aan dat dit niet het geval is (CGVS 1, p. 7). Ook het dorp Safed Sang, eveneens gelegen in de richting van het dorp Kata Khak, doet bij u in het eerste persoonlijk onderhoud geen belletje rinkelen (CGVS 1, p. 7). In het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat Safed Sang ook wel Qola wordt genoemd (CGVS 2, p. 9). Nog blijkt u het tussen uw eigen dorp en Kata Khak gelegen dorp Qalai Ekhtyar niet te kennen (CGVS 2, p. 10). Voorts weet u het noordelijk gelegen dorp Haydar Rah correct te situeren in de buurt van Qarbagh Jai (CGVS 1, p. 7). Het eveneens nabij Haydar Rah gelegen dorp Seya Sangak is u dan weer onbekend (CGVS 1, p. 7). Voorts noemt u de dorpen Jawja en Kawshi, alwaar een de rivier stroomt (CGVS 1, p. 7). De genoemde tussenliggende dorpen Khojaqol en Sadray kent u niet (CGVS 1, p. 6). Evenmin blijkt u te weten waar het tussenliggende dorp Qerghoyi ligt (CGVS 2, pp. 9-10). Uw selectieve kennis van dorpen in de omgeving van het dorp waar u tot uw vijftiende zou hebben verbleven, heeft als gevolg dat er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw herkomst uit het dorp Doborja in het district Jaghatou van de provincie Ghazni.

Nog noemt u twee nabijgelegen bergen – Gulko en Surkh (CGVS 2, p. 10). U kan deze dorpen echter niet situeren op basis van zonsopgang en zonsondergang (CGVS 2, p. 10). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat een plattelandsjongen van uw leeftijd zich niet kan oriënteren op basis van de zonnestand, geeft u aan dat u nog jong was en dat uw geheugen niet goed werkt (CGVS 2, p. 10). Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis is niet afdoende. Wederom moet er worden gewezen op de uitslag van de leeftijdsanalyse, waaruit blijkt dat u tot uw vijftiende in het dorp Doborja zou hebben verbleven.

Daarbij kan er van een jongeman van vijftien jaar uit een ruraal dorp in Afghanistan worden verwacht dat hij zijn omgeving kan situeren op basis van de zonnestand. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw herkomst uit een afgelegen plattelandsdorp opnieuw op losse schroeven te staan.

Daarbij werd u tot drie keer toe gevraagd te vertellen over bekende mensen uit de regio of het district, zoals bekende mensen van de overheid of politie. U geeft direct aan zich niets te herinneren (CGVS 2, p. 11). Wanneer u wordt gevraagd of er in uw regio mensen waren met even veel of meer macht dan de door u voorgehouden figuur van Z., waar uw familie problemen mee zou hebben gehad, moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS 2, p. 12). Uiteindelijk wordt u expliciet gevraagd naar namen van bijvoorbeeld gouverneurs, politiechefs, parlamentsleden of provincieraadsleden. U kan echter geen enkele naam noemen (CGVS 2, p. 12). Het is – in het bijzonder in de Afghaanse rurale context waarbij stamverbanden, familie en connecties een cruciale rol spelen in diverse aspecten van het dagelijks functioneren – niet aannemelijk dat een jongeman van uw leeftijd geen enkele naam kent van een prominent figuur uit een regio waar hij vijftien jaar zou hebben gewoond. Hierdoor wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit het dorp Doborja in het district Jaghatou.

Verder heeft u geen weet van natuurrampen zoals droogte of overstromingen (CGVS 2, p. 12). Sterker nog, u stelt dat het niet droog was in uw regio, maar uw 'regio was heel groenachtig, vooral Sorab' (CGVS 1, p. 9). U situeert Sorab aan de vallei en de daar stromende rivier (CGVS 1, p. 7), hetgeen inderdaad wijst op een vruchtbare en groene omgeving. Uw eigen dorp bevindt zich echter op een berg, waar er weinig watertoevoer is. Bovendien blijkt uit satellietbeelden dat er, op enkele stukken landbouwgrond na, nauwelijks groen aanwezig is in de regio rond uw dorp (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts blijkt uit rapporten van het UNHCR uit 2002 en de Regional Rural Economic Regeneration Strategie (RRERS) uit 2006 dat landbouw en veeteelt in de provincie Ghazni ernstig te lijden heeft gehad onder de droogte (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u daarentegen stelt dat uw regio zeer groenachtig was, strookt niet met de op het CGVS beschikbare informatie. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw herkomst uit het district Jaghatou van de provincie Ghazni in het gedrang.

Vervolgens wordt u uitgenodigd te vertellen over incidenten of gebeurtenissen in uw dorp. U reageert direct met een korte 'nee' (CGVS 2, p. 19). Wanneer er bij u wordt aangedrongen om te vertellen over dergelijke incidenten of gebeurtenissen in uw dorp, geeft u aan geen idee te hebben (CGVS 2, p. 19). Ook in het eerste persoonlijk onderhoud kunt u niet antwoorden op de vraag of er veiligheidsincidenten waren toen u in Jaghatou was (CGVS 1, p. 17). Het is niet aannemelijk en getuigt van een weinig doorleefd karakter dat u zich, in de vijftien jaar dat u in Doborja zou hebben gewoond, geen enkel(e) gebeurtenis of incident kan herinneren. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Doborja opnieuw in het gedrang.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jaghatou gelegen in de provincie Ghazni. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Doborja in de regio Sarab, district Jaghatou, provincie Ghazni heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland).

De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie EASO Country of Origin Information Report – Afghanistan Security Situation – Update – mei 2018), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 19 april 2018 en 7 augustus 2018 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het eerste persoonlijk onderhoud [persoonlijk onderhoud] uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of beweerde regio van herkomst in Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Wanneer u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud wordt geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Doborja, geeft u aan dat u heeft gezegd wat u wist en dat u op negenjarige leeftijd van Doborja naar Mashhad bent verhuisd (CGVS 1, p. 9). U houdt dus vast aan uw verklaringen inzake uw herkomst uit Doborja en inzake uw leeftijd – 17 in plaats van 22 jaar oud. Hierbij moet er wederom worden gewezen op de uitslag van de leeftijdsanalyse, waartegen u geen beroep aan tekende, waaruit blijkt dat u tot uw vijftiende in het dorp Doborja zou hebben verbleven.

De oorzaak voor de tegenstrijdigheden in uw verklaringen legt u in het tweede persoonlijk onderhoud bij uw psychische problemen. Zo zou u naar eigen zeggen lijden aan vergeetachtigheid (CGVS 2, pp. 8, 9, 17). U verklaart dat u meer dan een jaar geleden in een tijdelijk opvangcentrum met een psychiater of psycholoog heeft gesproken over deze problemen (CGVS 2, p. 17). Nog zou u in het tijdelijk opvangcentrum van een dokter medicatie hebben gekregen, maar u zou daar zelf mee zijn gestopt (CGVS 2, p. 8). U laat het echter na een begin van bewijs neer te leggen waaruit blijkt dat u niet in staat bent coherente en consistente verklaringen af te leggen. U maakt niet concreet aannemelijk dat u omwille van uw gezondheidsproblemen geen coherente en geloofwaardige verklaringen zou kunnen afleggen met betrekking tot uw regio van herkomst en uw voorgehouden vervolgingsfeiten.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. X). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- artikelen 48, 48/3, 48/4 en 48/5 van de Vreemdelingenwet;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- "schending van het beginsel van behoorlijk bestuur van de zorgvuldigheid dat de administratie verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier in acht worden genomen";
- "schending van het algemeen beginsel van formele motivering van bestuurshandelingen, en wegens kennelijke beoordelingsfout in hoofdte van de administratie".

Na een korte theoretische uiteenzetting, gaat verzoeker vooreerst in op de weigering van de vluchtelingenstatus. Hij voert aan dat, waar de bestreden beslissing erop wijst dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker vijf jaar ouder is dan hij verklaart, deze niet motiveert waarom ervan uitgegaan wordt dat hij deze vijf jaren in Afghanistan heeft doorgebracht. Verzoeker zou deze vijf jaren immers in Iran kunnen doorgebracht hebben. Hij meent dat zijn antwoorden op de gestelde vragen inzake zijn levensomstandigheden in Afghanistan overeenstemmen met de verklaringen van een negenjarige en dat het logisch is dat een negenjarige niet weet wanneer er tarwe wordt gepland. Verzoeker voert verder aan dat de bewijslast in verzoeken om internationale bescherming met enige "meegaandheid" dient te worden beoordeeld. De ernst van zijn vrees voor vervolging vereist bovendien een brede toepassing van "het principe van het voordeel van de twijfel". Het is hierbij niet vereist dat verzoeker persoonlijk gekend is door zijn vervolgers.

Verzoeker citeert verder artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en meent dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Hij betoogt dat de situatie in Afghanistan met de dag verslechtert en dat het voor hem absoluut onmogelijk is om terug te keren naar zijn land van herkomst. Hij citeert een passage die de FOD Buitenlandse Zaken, Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking op 2 juli februari 2018 op haar internetpagina heeft geplaatst en waaruit blijkt dat men ervan mag uitgaan dat het voor een Belg te gevaarlijk is om naar Afghanistan te reizen. Hij leidt hieruit af dat het ook voor hem onmogelijk is om daar te leven. Verzoeker citeert verder uit artikels van Pajhwak News over de veiligheidssituatie in zijn district en provincie. Voorts citeert verzoeker een passage uit een interview van februari 2015 met de Afghaanse Minister *"for Refugees and repatriation"* en meent hij dat het onbetwistbaar is dat de situatie in Afghanistan verslechterd is nu de Afghaanse minister zelf aangeeft dat de terugkeer van verzoekers om internationale bescherming naar Afghanistan moet stoppen omdat de nationale overheid hun veiligheid niet kan garanderen. Verzoeker citeert verder uit een rapport van februari 2017 van de United Nations Assistance Mission in Afghanistan, uit het artikel *"Afghan civilian casualties: Why have they hit a new high?"* van de BBC van 6 februari 2017, uit een rapport van Human Rights Watch van 12 januari 2017 en uit een artikel van IRIN van 10 januari 2017.

In het onwaarschijnlijke geval dat de Raad van oordeel zou zijn dat hij niet als vluchteling kan worden erkend en dat hem evenmin de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend, past het naar mening van verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te zenden naar de commissaris-generaal voor een nieuw onderzoek. Onafhankelijk van de geloofwaardigheid van zijn relaas, laat de informatie 'gevoegd bij dit dossier' immers veronderstellen dat verzoeker gevaar loopt op reële schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, een element dat naar het oordeel van verzoeker onvoldoende onderzocht werd door de commissaris-generaal.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in om zijn relaas aannemelijk te maken. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen over zijn leeftijd, zijn documenten, zijn identiteit, zijn profiel van landbouwerszoon en zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst, lacunair en ongeloofwaardig zijn. Verzoeker kan met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet weerleggen noch in een ander daglicht stellen.

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de resultaten van het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij van de FOD Justitie – waaruit blijkt dat verzoeker minstens vijf jaar ouder is dan hij bij aanvang van de procedure verklaarde (DVZ-verklaring, stuk 19, p. 4) – op zich niet betwist, doch hij voert aan dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom hij ervan uitgaat dat verzoeker deze vijf jaren in Afghanistan en niet in Iran heeft doorgebracht. De Raad merkt hierbij op dat verzoeker zelf verantwoordelijk is om alle relevante elementen aan te brengen in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming, en dat het aan de commissaris-generaal noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. Uit de notities van de persoonlijke onderhouden blijkt immers dat verzoeker meermaals verklaarde vanaf het jaar 1390 of 2011 tot het jaar 1394 of 2015 in Iran gewoond te hebben en dat hij daarna naar België vluchtte (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 10, p. 4; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 3-4). Gezien uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ingevolge de beslissing van de Dienst Voogdij geacht wordt te zijn geboren in 1996, kan uit zijn eigen verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden afdoende worden afgeleid dat hij tot zijn vijftiende in Afghanistan gewoond heeft. De Raad wijst er bovendien op dat zijn verklaringen aangaande zijn vertrek naar Iran niet in overeenstemming zijn met de inhoud van de door hem neergelegde taskara die uitgegeven werd in 1392 of 2012, twee jaar nadat verzoeker verklaarde dat hij Afghanistan heeft verlaten (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 17, nr. 1). Bijgevolg kan van verzoeker weldegelijk de kennis worden verwacht waaruit blijkt dat hij minstens tot zijn vijftiende levensjaar in zijn vermeende regio van herkomst gewoond heeft.

Gelet op de vaststellingen in de bestreden beslissing is verzoekers kennis over zijn vermeende regio van herkomst echter ontoereikend. Verzoekers verweer dat zijn verklaringen over zijn levensomstandigheden overeenkomen met de verklaringen van een negenjarige is, gelet op bovenstaande vaststellingen, dan ook niet relevant.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“In casu werd vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit het dorp Doborja in de regio Sarab, district Jaghatou, provincie Ghazni.

Voorafgaand dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde minderjarigheid, 15 jaar ten tijde van uw verzoek om internationale bescherming, evenmin geloof kan worden gehecht (Fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (Minteh), 7/3/2017, p. 1). Uit een onderzoek dat de Dienst Voogdij op 13 maart 2017 liet uitvoeren door het Militair Hospitaal Koningin Astrid, Dienst Radiologie, bleek immers dat: ‘op basis van het voorgaande onderzoek kunnen we besluiten dat R.S. op datum van 13-03-2017 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20 jaar met een standaarddeviatie van een 2 tal jaar een goede schatting is’. U geeft op het CGVS aan het niet eens te zijn met de uitslag van dit onderzoek en houdt vol ten tijde van het eerste persoonlijk onderhoud 16, bijna 17 jaar (CGVS 1, p. 4) en tijdens het tweede persoonlijk onderhoud 17 jaar (CGVS 2, p. 3) te zijn. Voorts zegt u twijfels te hebben aan de accuraatheid van de uitgevoerde leeftijdsanalyse (CGVS 2, p. 19). U zegt geen beroep te hebben aangetekend tegen deze leeftijdsanalyse (CGVS 2, p. 3). Ook uit niets in uw dossier blijkt dat u beroep aantekende tegen deze leeftijdsanalyse. Hierdoor blijft u worden beschouwd als een meerderjarige. Voorts heeft u geprobeerd de asielinstanties te misleiden over een kernelement van uw identiteit, namelijk uw leeftijd. Hierdoor wordt afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid. Dat heeft tot gevolg dat ook aan uw overige verklaringen niet zomaar geloof kan worden gehecht.

Ter ondersteuning van uw leeftijd legt u een taskara voor (CGVS 1, p. 4). De uitgiftedatum zoals vermeld op uw taskara is 14 saratan 1392 (GK 5 juli 2013). U zou deze taskara hebben verkregen in het districtshuis van Jaghatu (CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 13). Later in het eerste persoonlijk onderhoud stelt u overigens dat u nog nooit in het districtscentrum bent geweest (CGVS 1, p. 6). Voorts stelt u dat u sinds 1390 in Iran heeft verbleven en sindsdien niet meer bent teruggekeerd naar Afghanistan (CGVS 1, p. 4). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat het niet mogelijk is dat u enerzijds stelt sinds 1390 (GK 21 maart 2011 - 19 maart 2012) niet meer in Afghanistan te zijn geweest en anderzijds een taskara voorlegt met als uitgiftedatum 14 saratan 1392 (GK 5 juli 2013), geeft u aan dat u de taskara niet in 1392 heeft gekregen (CGVS 1, p. 4). Nog verklaart u dat u de taskara in Brussel ontving van een voor u onbekende familievriend met een Afghaans uiterlijk (CGVS 1, p. 5). Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud verduidelijkt u dit: uw vader zou de taskara hebben opgestuurd en een persoon heeft u de taskara in Brussel gegeven (CGVS 2, p. 12). U klaart niet uit waarom u een taskara uit 1392 (GK 21 maart 2013 - 20 maart 2014) voorlegt terwijl u twee jaar eerder Afghanistan voorgoed zou zijn ontvlucht. Dit alles heeft als gevolg dat uw algemene geloofwaardigheid opnieuw ernstig wordt aangetast. Hierdoor kan er aan uw overige verklaringen evenmin zomaar geloof worden gehecht.

Ook op andere manieren wordt er afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid. Zo verklaart u op het Commissariaat-generaal S.R. te heten (CGVS, p. 3). Ook bij de DVZ verklaart u S.R. te heten (Verklaring DVZ, 27/3/2017, p. 4, vraag 1, 2). Nog verklaart u bij de DVZ dat u in Griekenland gekend bent onder de naam F.H. (Verklaring DVZ, 27/3/2017, p. 4, vraag 3). Wanneer u op het CGVS wordt gevraagd of u ooit andere namen gebruikte, ontkent u dit (CGVS 1, p. 3). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd naar de naam F.H., verklaart u dat u deze naam van uw familie moest gebruiken (CGVS 1, p. 3). Dat u doorheen uw reis een kernelement van uw identiteit heeft veranderd, namelijk uw voor- en familienaam, doet in ernstige mate afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Ook dit leidt ertoe dat uw algemene geloofwaardigheid in het gedrang komt.

Voorts stelt u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het CGVS dat uw problemen in Afghanistan te maken hebben met een landconflict tussen uw vader en Z. (Vragenlijst CGVS door DVZ, 27 maart 2017, vraag 5; CGVS 1, p. 10; CGVS 2, p. 13). Op de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (Minteh) werd echter enkel genoteerd dat u vreesde in Syrië te moeten strijden (Fiche Minteh, 7 maart 2017, p. 4). Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, geeft u aan wel degelijk uw persoonlijke problemen in Afghanistan te hebben vermeld (CGVS 2, p. 19). Hoe het ook zij, dat u geen eenduidige verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de problemen waardoor u uw land en regio van herkomst heeft moeten ontvluchten, zorgt ervoor dat uw algemene geloofwaardigheid opnieuw wordt ondermijnd.

Daarnaast kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u woonachtig bent geweest in het dorp Doborja in de regio Sarab, district Jaghatou, provincie Ghazni.

Zo geeft u aan dat uw vader op jullie eigen land werkte (CGVS 1, p. 8; CGVS 2, p. 5). Uw vader zou tarwe en gerst hebben gekweekt (CGVS 1, p. 9), of graan en hooi (CGVS 2, p. 5). Wanneer u wordt gevraagd wanneer gerst wordt geplant of geoogst, zegt u enkel te weten dat tarwe in de maand mizan (GK september-oktober) wordt geoogst. Wanneer tarwe wordt geplant, weet u echter niet (CGVS 1, pp. 9; 18). Uit de op het CGVS beschikbare informatie blijkt echter dat tarwe niet in september-oktober wordt geoogst, maar in juli – twee maanden eerder (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U verklaart uw gebrek aan kennis van zaaïen en oogsten door te stellen dat uw vader alles op de velden deed, dat u enkel op de velden speelde en dat u destijds slechts negen jaar oud was (CGVS 1, p. 9). Dit is geen afdoende argument. Vooreerst blijkt uit de leeftijdsanalyse dat u tot uw vijftiende in het dorp Doborja zou hebben verbleven. Daarnaast kan – in het bijzonder in het licht van de uitslag van de leeftijdsanalyse – van een oudste zoon worden verwacht dat hij beter op de hoogte is van het zaai- en oogstproces door zijn vader, in het bijzonder wanneer hij stelt dat hij op diezelfde velden speelde. Dit heeft als gevolg dat er afbreuk wordt gedaan aan uw verklaringen inzake uw herkomst uit het dorp Doborja in de regio Sarab, district Jaghatou, provincie Ghazni.

Voorts blijkt u desgevraagd niet te weten of uw vader de gekweekte gewassen verkocht (CGVS 1, p. 9). In het tweede persoonlijk onderhoud geeft u echter aan dat de op uw land gekweekte tarwe tot bloem werd vermalen in een nabijgelegen molen (CGVS 2, p. 11). U zou de molen zijn gepasseerd en hebben kunnen zien wanneer de molen draaide, maar u heeft geen idee wie de eigenaar van de molen was waar uw familie de tarwe liet vermalen (CGVS 2, p. 11). Dat u na een verblijf van vijftien jaar in hetzelfde dorp geen idee heeft wie de eigenaar van de nabijgelegen molen is, heeft als gevolg dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw herkomst uit het dorp Doborja opnieuw in het gedrang komt.

Ook uw kennis over de Afghaanse gewichts- en meeteenheden zijn ondermaats. Zo blijkt u niet te weten hoe groot het land was waar uw vader op werkte (CGVS 1, p. 8; CGVS 2, p. 5). Wanneer u wordt gevraagd hoeveel biswa er in een jerib gaan – twee in Afghanistan courante meeteenheden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) – blijkt u geen idee van deze verhouding te hebben (CGVS 1, p. 8). Evenmin bent u bekend met de Afghaanse gewichtseenheden. Zo geeft u aan dat uw vader naar de bazaar ging voor inkopen (CGVS 2, pp. 10-11). Wanneer u wordt gevraagd in welke gewichtseenheden uw vader zaken als rijst en bloem meenam, geeft u aan dit niet te weten (CGVS 2, p. 11). Wanneer u vervolgens wordt gevraagd welke andere gewichtseenheden er naast kilo's worden gehanteerd in Afghanistan, geeft u aan dat u het niet weet omdat u als dorpsjongen te jong was en omdat uw vader alles deed. Later blijkt u evenmin te weten wat een charak of een man – twee courante Afghaanse gewichtseenheden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) – zijn (CGVS 2, p. 11). Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis is niet afdoende. Opnieuw moet er worden gewezen op de uitslag van de leeftijdsanalyse, waaruit blijkt dat u tot uw vijftiende in het dorp Doborja zou hebben verbleven. Bovendien kan van een jongeman van vijftien jaar uit een ruraal dorp in Afghanistan worden verwacht dat hij op zijn minst bekend is met algemeen gebruikte termen als jerib, biswa, charak en man – al was het maar om de grootte van het land uit te drukken of de opbrengst van een oogst te benoemen. Dit heeft als gevolg dat er afbreuk wordt gedaan aan uw verklaringen inzake uw herkomst uit een afgelegen plattelandsdorp zoals Doborja in het district Jaghatou van de provincie Ghazni.

Daarenboven blijkt ook uw geografische kennis niet voldoende. U noemt weliswaar dorpen die dan wel, dan niet terug te vinden zijn, maar wanneer u wordt gevraagd naar andere dorpen die op de voor het CGVS beschikbare kaarten (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) staan vermeld, blijkt u deze dorpen dikwijls niet te kunnen situeren. Zo verklaart u dat tussen uw dorp en het zuidelijker gelegen Kata Khak twee dorpen liggen, Bahram en Goala (CGVS 1, p. 6). Wanneer u wordt gevraagd naar de dorpen Shad Roz en Kar Ghoi, blijkt u deze dorpen niet te kennen (CGVS 1, pp. 6-7). Deze dorpen liggen evenwel op dezelfde route als Kata Khak. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, geeft u aan dat dit niet het geval is (CGVS 1, p. 7). Ook het dorp Safed Sang, eveneens gelegen in de richting van het dorp Kata Khak, doet bij u in het eerste persoonlijk onderhoud geen belletje rinkelen (CGVS 1, p. 7). In het tweede persoonlijk onderhoud stelt u dan weer dat Safed Sang ook wel Qola wordt genoemd (CGVS 2, p. 9). Nog blijkt u het tussen uw eigen dorp en Kata Khak gelegen dorp Qalai Ekhtyar niet te kennen (CGVS 2, p. 10). Voorts weet u het noordelijk gelegen dorp Haydar Rah correct te situeren in de buurt van Qarbagh Jai (CGVS 1, p. 7). Het eveneens nabij Haydar Rah gelegen dorp Seya Sangak is u dan weer onbekend (CGVS 1, p. 7). Voorts noemt u de dorpen Jawja en Kawshi, alwaar een de rivier stroomt (CGVS 1, p. 7). De genoemde tussenliggende dorpen Khojaqol en Sadray kent u niet (CGVS 1, p. 6). Evenmin blijkt u te weten waar het tussenliggende dorp Qerghoyi ligt (CGVS 2, pp. 9-10).

Uw selectieve kennis van dorpen in de omgeving van het dorp waar u tot uw vijftiende zou hebben verbleven, heeft als gevolg dat er afbreuk wordt gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw herkomst uit het dorp Doborja in het district Jaghatou van de provincie Ghazni.

Nog noemt u twee nabijgelegen bergen – Gulko en Surkh (CGVS 2, p. 10). U kan deze dorpen echter niet situeren op basis van zonsopgang en zonsondergang (CGVS 2, p. 10). Wanneer u ermee wordt geconfronteerd dat een plattelandsjongen van uw leeftijd zich niet kan oriënteren op basis van de zonnestand, geeft u aan dat u nog jong was en dat uw geheugen niet goed werkt (CGVS 2, p. 10) Uw verklaring voor uw gebrek aan kennis is niet afdoende. Wederom moet er worden gewezen op de uitslag van de leeftijdsanalyse, waaruit blijkt dat u tot uw vijftiende in het dorp Doborja zou hebben verbleven. Daarbij kan er van een jongeman van vijftien jaar uit een ruraal dorp in Afghanistan worden verwacht dat hij zijn omgeving kan situeren op basis van de zonnestand. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw herkomst uit een afgelegen plattelandsdorp opnieuw op losse schroeven te staan.

Daarbij werd u tot drie keer toe gevraagd te vertellen over bekende mensen uit de regio of het district, zoals bekende mensen van de overheid of politie. U geeft direct aan zich niets te herinneren (CGVS 2, p. 11). Wanneer u wordt gevraagd of er in uw regio mensen waren met even veel of meer macht dan de door u voorgehouden figuur van Z., waar uw familie problemen mee zou hebben gehad, moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS 2, p. 12). Uiteindelijk wordt u expliciet gevraagd naar namen van bijvoorbeeld gouverneurs, politiechefs, parlamentsleden of provincieraadsleden. U kan echter geen enkele naam noemen (CGVS 2, p. 12). Het is – in het bijzonder in de Afghaanse rurale context waarbij stamverbanden, familie en connecties een cruciale rol spelen in diverse aspecten van het dagelijks functioneren – niet aannemelijk dat een jongeman van uw leeftijd geen enkele naam kent van een prominent figuur uit een regio waar hij vijftien jaar zou hebben gewoond. Hierdoor wordt er opnieuw afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit het dorp Doborja in het district Jaghatou.

Verder heeft u geen weet van natuurrampen zoals droogte of overstromingen (CGVS 2, p. 12). Sterker nog, u stelt dat het niet droog was in uw regio, maar uw 'regio was heel groenachtig, vooral Sorab' (CGVS 1, p. 9). U situeert Sorab aan de vallei en de daar stromende rivier (CGVS 1, p. 7), hetgeen inderdaad wijst op een vruchtbare en groene omgeving. Uw eigen dorp bevindt zich echter op een berg, waar er weinig watertoevoer is. Bovendien blijkt uit satellietbeelden dat er, op enkele stukken landbouwgrond na, nauwelijks groen aanwezig is in de regio rond uw dorp (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Voorts blijkt uit rapporten van het UNHCR uit 2002 en de Regional Rural Economic Regeneration Strategie (RRERS) uit 2006 dat landbouw en veeteelt in de provincie Ghazni ernstig te lijden heeft gehad onder de droogte (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u daarentegen stelt dat uw regio zeer groenachtig was, strookt niet met de op het CGVS beschikbare informatie. Bijgevolg komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake uw herkomst uit het district Jaghatou van de provincie Ghazni in het gedrang.

Vervolgens wordt u uitgenodigd te vertellen over incidenten of gebeurtenissen in uw dorp. U reageert direct met een korte 'nee' (CGVS 2, p. 19). Wanneer er bij u wordt aangedrongen om te vertellen over dergelijke incidenten of gebeurtenissen in uw dorp, geeft u aan geen idee te hebben (CGVS 2, p. 19). Ook in het eerste persoonlijk onderhoud kunt u niet antwoorden op de vraag of er veiligheidsincidenten waren toen u in Jaghatou was (CGVS 1, p. 17). Het is niet aannemelijk en getuigt van een weinig doorleefd karakter dat u zich, in de vijftien jaar dat u in Doborja zou hebben gewoond, geen enkel(e) gebeurtenis of incident kan herinneren. Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw voorgehouden herkomst uit Doborja opnieuw in het gedrang.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Jaghatou gelegen in de provincie Ghazni. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in het dorp Doborja in de regio Sarab, district Jaghatou, provincie Ghazni heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

(...)

Wanneer u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud wordt geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het dorp Doborja, geeft u aan dat u heeft gezegd wat u wist en dat u op negenjarige leeftijd van Doborja naar Mashhad bent verhuisd (CGVS 1, p. 9). U houdt dus vast aan uw verklaringen inzake uw herkomst uit Doborja en inzake uw leeftijd – 17 in plaats van 22 jaar oud. Hierbij moet er wederom worden gewezen op de uitslag van de leeftijdsanalyse, waartegen u geen beroep aan tekende, waaruit blijkt dat u tot uw vijftiende in het dorp Doborja zou hebben verbleven.

De oorzaak voor de tegenstrijdigheden in uw verklaringen legt u in het tweede persoonlijk onderhoud bij uw psychische problemen. Zo zou u naar eigen zeggen lijden aan vergeetachtigheid (CGVS 2, pp. 8, 9, 17). U verklaart dat u meer dan een jaar geleden in een tijdelijk opvangcentrum met een psychiater of psycholoog heeft gesproken over deze problemen (CGVS 2, p. 17). Nog zou u in het tijdelijk opvangcentrum van een dokter medicatie hebben gekregen, maar u zou daar zelf mee zijn gestopt (CGVS 2, p. 8). U laat het echter na een begin van bewijs neer te leggen waaruit blijkt dat u niet in staat bent coherente en consistente verklaringen af te leggen. U maakt niet concreet aannemelijk dat u omwille van uw gezondheidsproblemen geen coherente en geloofwaardige verklaringen zou kunnen afleggen met betrekking tot uw regio van herkomst en uw voorgehouden vervolgingsfeiten."

Uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Doborja, in het district Jaghatou, in de provincie Ghazni, in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. In de bestreden beslissing werd reeds omstandig gemotiveerd waarom geen bewijswaarde kan worden voorgelegd aan de door verzoeker neergelegde taskara, gelet op het feit dat de inhoud ervan niet overeenstemt met zijn verklaringen. Wat de foto's betreft van verzoekers vader en diens verwondingen, merkt de Raad op dat uit de foto's geenszins kan blijken waar, wanneer en onder welke omstandigheden dat deze foto's werden genomen, noch kan worden opgemaakt onder welke redenen zijn vader zijn verwondingen opliep. Mede gelet op de vaststelling dat privéfoto's, door inscenering van locatie en omstandigheden, geen garantie kunnen bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld, kan op basis van deze stukken die slechts een ondersteunende bewijswaarde zouden kunnen hebben, niet worden aangenomen dat zij een bewijs vormen van de door verzoeker aangehaalde problemen. Wat de foto's betreft van verzoeker zelf, merkt de Raad op dat verzoeker zelf verklaarde dat deze genomen werden in Iran (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 10, p. 5), zodat zij geen bewijs kunnen vormen van verzoekers herkomst uit Doborja.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Doborja in het district Jaghatou, in de provincie Ghazni, in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt.

Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk en herhaaldelijk werd aangesproken tijdens de persoonlijke

onderhouden en dus veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud 1, stuk 10, p. 2, 9; Notities van het persoonlijk onderhoud 2, stuk 4, p. 2).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig februari tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP